

Zelfdoding

Het is 1766 en Klaas van Rixtel¹ verklaart dat zijn vrouw Geertruij sedert enkele maanden “met kranksinnigheid is beset en dikwijls omtrent het behoud haerer ziele wanhopig is geweest.” Toentertijd waren er nog geen psychologen die zoiets konden behandelen en daarom is hij eind oktober met haar naar doctor Beels en chirurgijn Berings² gegaan. Zij hebben haar onderzocht en kwamen tot de conclusie dat Geertruij krankzinnig was. Hier viel niets aan te doen.

Toen Klaas op 5 november thuiskwam, was zijn vrouw er niet en hij sloeg onmiddellijk alarm. Met een grote ploeg mensen is hij gaan zoeken maar zij hebben haar niet gevonden. Tot zaterdag 20 november. Zij lag in een kuil met water die zich achter het huis van Jan Peeters van der Putten bevond. Zij heeft zich uit haar lijden willen verlossen door zich te verdrinken. Zij hebben haar naar de grote kerk gedragen en haar binnen neergelegd, waarna het dode lichaam is onderzocht door Beels en Berings. Het lichaam was opgezet door lucht en water en er waren geen kenmerken van geweld, constateerden beiden.

Bij de lijkschouwing was ook drossard Gisbert de Jong aanwezig, evenals de schepenen Jan van den Bogard, Johannes van Veggel met secretaris Leonard de Lang.

Bron:

BHIC Den Bosch, Inventaris Raad van Brabant, 466-401

¹ Nicolaas (Klaas) van Rixtel is op 16 juni 1766 getrouwd met Geertruij Fredrix (Frederiks)

² Medicinae doctor Johannes Babtista Beels en mr. chirurgijn Gerardus Berings, beiden uit Helmond